

M. PAULI JUUSTEN,
EPISC. QUONDAM AB.

CHRONICON EPISCOPORUM
FINLANDENSIVM,
ANNOTATIONIBUS ET SYLLOGE MONU-
MENTORUM ILLUSTRATUM.

CUJUS
PARTICULAM XXVI,
CONS. FAC. PHILOS. R. ACAD. ABOËNSIS,
PRÆSIDE
M. HENRICO GABRIELE
PORTHAN,

BLOQV. PROFESSORE REG. ET ORD. R. ACAD. LITT. HUMAN.
HIST. ET ANTIQUIT. MEMBRO,

Publicæ bonorum censuræ submittit
ISRAËL UNONIUS,
Wiburgensis,,
EN AUDITORIO MAJORI die XXVIII MART.
A. MDCCXCII,
Horis ante meridiem consuetis.

ABOÆ Typis FRENCKELLIANIS.

omnia lueulenter ostendunt. *Lambertum autem illum Westphal* (Westphal), *Constilem quondam Stockholmensem*, qui unus legatorum fuisse Telgas misorum, quique nefarie adeo & perfide se geslit, Germanum fuisse, ex eadem hac historia discimus; quem nostrum antea inter amicos suos numerasse, (quo illi turpior improbitatis macula inuritur!), supra annotata docent, p. 360 not. 316.

Præbendæ porro *S. Bartholomæi*, tempore Ep. *Johannis Westphal* conditæ (cfr. supra p. 363, ubi quæ not. 322 adferuntur literæ de donatione *Johannis Kölmare*, in laudata nuper Dissert. de *Dotationibus Altar. &c.* p. 3 sqq. typis jam expressæ reperfuntur; quod nobis illas l. c. repetentibus, non succurrebat) *Berone* nostro sedente Episcopo insigne reddituum incrementum accessit. Liberalitate nempe *Henrici Archiepiscopi Upsalensis*, matrisque suæ, hic Aboæ degentis, prædictum *Salvialia* (parœciae *Pikis*) & curia (domus) quædam urbana Aboënsis, huic altari ac præbendæ data sunt. De Archiepiscopi hujus patriæ ac genere cum quædam in Novellis Aboënsibus (Abo Lädningar) anni proxime præterlapsi moneremus (a. 1791, N:o 19); de benigno suo in Ecclesiæ Fennicam animo simul commemoravimus; unde constat, consilium ei fuisse, novum altare ac præbendam *S. Erici* in Ecclesiæ Cathedrali Aboënsi instituendi, (ante facturæ putamus, a Petro Ålanning, ac publice confirmatum, simile institutum?); eique rei perucienda pecuniam destinasse quam *Episcopus, Canonicus Ab. Johannes Anundi*, pluresque *Equites & armigeri Finlandenses*, sibi adhuc, nomine *Reginae Margaretæ*, debebant, pro qua pecunia præcia emi voluit, ex quorum preventibus sufficientes ad hanc præbendam sustinendam redditus haberi possent. Effectu autem illud consilium, ex singulari hac causa caruit, quod tot prædia libera (frâlist gods) quot necessaria viderentur, venalia in Finlandia non essent. Contentus igitur fuit, donationem fundi ac domus nuper commemoratorum a matre sua factam, ratihabuisse: de qua cum graves porro lites a prætensis suis hæredibus, (a parte matris), Ecclesiæ esset Cathedrali mota, verorum hæc liberalitate hæredum, justamen suum obtinuit. Quarum omnium rerum confirmandarum gratia, sequentes literas, e *Registro Eccles. Ab. descriptæ*, dabimus: "For al-
„jom thom theta breif höra eller see, kennoms wi Anders Dolle,
„Radman i Abo, Brâneke Hannesson ok Henrik Dolle, Borgara ther
„sama stadt, openbarlika met thefso vaaro närvarande opno breue,
„ath åpter thet var frânkia, hustrn Cristin Vapperska, met vordhelix
„faders Herre Henrik, fordon Archebisop i Upsala, fins sons ja ok
„godhuilia, gaff alth sith gotz i Salviala i Pike sôkn liggiande, ok

„Sín gardh i Abo, i Gudz heder, for sina ok finna foráldra síala, undi
 „fanci Bartholomei altare i Abo Domkirkio til ávinnelika ágo, ok
 „fornemdhe vordheliken fader, Árchebiscop Henric, som stadhfeste the
 „giffth, antwardhe forde gotz ok gaardh Herre Odwidhe aff sancti
 „Bartholomei altare vegna, som tha haffde fama altare, ok han haffde
 „thet gotzit ok gaardhen i Abo sít aar i vårio, mädban fama erche-
 „biscop Henric lissde, ok V aar epter hans dödh; ok ey thy sidher, ut-
 „väldhade Laurens Roware fornempda gotz i Salviala undan sancti
 „Bartholomei altare, uthan lagh ok råth, aff sinne hustru vegna, som
 „ey komber til arsi epter ford:e hustru Cristin eller henne son, som
 „skälliga beuist är uppa Lagmantz tingh; ok ford:e Larens besath thet
 „gotz i margh aar met väldh, the (til) thás ath vi som nästa rätta år-
 „vingia årum ford:a vordelix faders Herre Henric, fordhom Árchiebi-
 „scop i Upsala, som vi bevisth haffvum for Radhit i Abo ok ther-
 „breff uthwiser, kårdhom til ford:a *Larens Roffware* um väldhe, ok
 „vunnom aff honum thet gotzit i Salviala met råttha, som Lagaman-
 „zens Doombreff vel uthuise: Ty fulbordhom vi ok stadfestum met
 „alla vara famärvingi ja ok godvilia the sama giffth um Salviala gotz
 „ok then gaardhen i Abo, i swa matto, ath thet opta neimpta gotzit
 „Salviala ok gardhen i Abo sculu aather kallika (leg. aatherkallade?)
 „blissua undher siti Bartholomei altare til ávinnelica altare (leg. ágho?).
 „Ok vase thet swa, ath nagar aff ford:a hustru Cristina äller Árchebisps
 „Henric vinom eller frändhom vildhe the sama giffth hindra eller qualia i
 „nagra matto, tha viliom vi vara oforsumadhe i alla matto um vaan
 „råth. Til huilka alla forserifina stykke mera visso ok stadfestilse
 „hengiom vi varth incigle for thetta breff, som scriffwith är i Abo
 „arenö epter Gudz byrdh MCDXXVIII, feria tercia infra octavas a-
 „scensionis Domini." Fol. 242. Quibus lucem majorem addit testi-
 monium hoc Beronis Andreæ, Prepositi Strengenesensis & Canonici
 Upsalensis: "Ffor allom mannom ok hvarium enom som thetta breff
 „fea ok höra, alla (leg. ålla?) thet ärendet rörir, alla varda kan, kän-
 „nis jak Biorn Andrisson, Domproaster i Strengenes ok kanukker i
 „Upsalum, en tho ath ouerdogher, ok betyghar i thesso opno bressue,
 „met tro oc rätto sannindh, ath jak flerom synnom hördhe ok undher-
 „ständh aff vårdoghom fader, minum kåra Herrå, Árchiebiscop Henrik
 „i Upsalum, Gud hans siál haffui, ath han aff syns egno ok afflinga
 „gozze, Gudhi til heder ok herra sancta Erik Konungh, for sina ok

„for finna foreldra sial, huxadhe ok fortenkthe ath gora ok latha stadt
 „sesta i Abo Domkirkio et ingeldh ok averdelik aminnelse, ok var jak
 „ther när ok omstadder et sin i Stokholme, met mangom androm
 „godhom mannom, lardhom ok lekthom, tha fornemde Archiebiscop
 „Henrik anthvardadhe ok opleth til fornemdhingeldhit, i värdux fa-
 „ders ok herra, Biscop Biorns aff Abo hender ok vårio, gardha ok et
 „goz, som hanom varo rätkila tilfallin epter sin modher hustru Cri-
 „stina Wapperska i Österlandom, ok befeite aluarlika ok gaff fullo
 „makth i besta matto han met räth gora mattho, fornemde biskeope
 „Biorne ok Capitulo i Abo ok enkannelika hederlikom manne, herra
 „Jonis Anundson, Canokke samastadz huilkin tha när var, ath meth ok
 „aff the peninga sunimo, som the ok andre flere gode man, riddare ok
 „suena, j Österlandhom honom en tha aff högbona förstmina, Drotningh
 „Margaretha vegna skydoghe waro, goz ok sia myclo ränto ok ingeldh
 „köpa skulde ok opantvarda, ath thet for:da ingeldh ok aminnelse averdhe-
 „lika besta oc stadtughi matte blifua, ok a sama dagh ok stadh gaff
 „forscripne min herre, Archiebiscop Henrik fina röth ok fullan räth
 „til at fa sama ingeldhit herra Öwidhe Thorvastason, ok presente-
 „radhe biskop Biorne ath, sua som en räther patronus. All ford:e
 „stykke åru swa skedh i sannindh, thet thyger jak Biorn for:de, ok
 „tagher thet oppa mine sial ath swa är skedh, ok til vithnisbyrdh trök-
 „ker jak mith incigle uthan a ryghen teflo breffue, huilkit jak scriua
 „leeth ok utgaff arom epher Gudhs byrdh Thusandha CCCC a tråton-
 „de arena, a sancte Erikx apton, crafder ok enkannelika bidhin til
 „tyga ok vitnisbördh alla forscripna” Ib. & Fol. sequ. Præteritis deinceps
 aliis testimoniiis, ex annotatione longiore hanc attingente contro-
 versiam, verba sequentia transcribemus: “Nota, um sancti Bartholo-
 „mei altars årende som Henric Styff uppa talar, är sva belagath: Wär-
 „delighen Faders met Gud, Herre Henric, ssordhom Archiebiscop i Up-
 „sala, haffde tenkh fikta sancte Ericx prebendam i Abo Domkirkio,
 „ok hans moder, hustru Cristin Wapperska, ville lägia under sama
 „prebendam sin gaardh i Abo ok sith landhgodz Salvia i Pike fokn
 „met. Mådhan Archiebiscopen sik (leg. fik) ey so mykit frålgth (leg.
 „frålfth) godz falth i Finlandh, ath han kunde sancte Ericx prebendam
 „fikta, tha varth modrene ok sonenom swo til raadha, ath hon met
 „sin sons samtykkio gaffuo ok lagdo then gaardhen i Abo och Salvia-
 „la godz for:de under sancti Bartholomei altar, som thera fränder fik-
 „stat haffdhe, ok Archiebiscopen antwardade for:de gaardh ok godz &c.
 „--- I swa motto haffde altarith sidhan gaardhen ok gotzeth oqualth
 „ok ohindrath (sc. post iteratam Andrex Dolle &c, donationem) i X

moniarum numerus auctus (354); Capituli dignitas novo
Eee 3 Archi-

„aar, til thes *Henric Styff* ok *Olaff Roffiware* komo uppa Landz råt-
then i Abo sfor *Hannus Cröplin* ok baadha Lagimännena ok alla Hå-
redzhöfdinghe, ok kärde um thet arsfuith uppa Lagmans doom: ok
„the ransakade årendhit, ok funno årendhit ey annars en som Lagman-
nen haffde ransakath ok dömpth; ok then som Konungx doom haffde,
„stadfeste Lagmansens doom, epter allas thera raadh.” Ad finem vero
verba hæc leguntur: “Item um frillabarn ok prestabarn, huru the mago
„årsfua eller årsfuas, är endels uttrykth i Laghbokena. Ån thet åren-
dhit värder met Gudz hielp vel swo ut reeth epter skålum, ath Hen-
ric Styff met sinom samårsfuingiom koma ey til arfs epter Archiebi-
scopen, hwarte met andelighom eller wårdzlihom råth.” Ib. Fol.
243 sq. Quæ suspicioni excitandæ, famæ Archiepiscopi minus faventi,
locum facile dare queant!

Quod Altare S. Sigfridi, Episcopi nostri tempore accepit, redditum
suorum augmentum (a. 1387), supra jam tetigimus, p. 354, not. (304).

Eiusdem fere xatis institutum esse credas Altare sancti Laurentii,
eius prima annis 1404 & 1405 in monumentis nostris mentio occur-
rit; ipsius autem fundationis nulla supersunt vestigia. Quum prædiis
ad illud pertinentibus superiori demum illo anno immunitas a tributis
& oneribus publicis (Frälsestrihet) quæsita atque obtenta reperiatur;
non multo antea conditum fuisse, conjicimus.

(354) Festum Reliquiarum, a. 1396 ab Episcopo nostro institutum,
ad superstitionem alendam & opes auctoritatemque Ecclesiæ suæ augen-
das apprime idoneum, indigitamus; cuius rei ratio ut eo clariss per-
spiciatur, ipsas literas fundationis dabimus: “Universis Christi fideli-
bus presentes litteras inspecturis seu audituris Bero, Divina providen-
cia Episcopus Aboensis, salutem in Domino & celestium graciarum
continuum incrementum. Sanctorum meritis inclita gaudia Christi fi-
deles affequi minime dubitamus, qui eorum patrocinia per condigne
devotionis obsequia promerentur, illumque venerantur in ipsis, quo-
rum gloria est ipse & retribucio premiorum. Quod sane & devote
considerantes, cupientesque caussam dare fidelibus ad consequenda
gaudia supradicta, & consilio & consensu dilecti Capituli nostri, ad
Dei laudem & sanctorum eius reliquiarum veneracionem extollendas,
festum reliquiarum in ecclesia nostra Aboensi contentarum ibidem de novo

Archidiaconatus munere amplificata (355), sunt.

In

instituimus, crastino natalis beati Henrici Episcopi (&) martiris perpetuis deinceps temporibus celebrandum. Ut igitur fidelium devotio erga devotam dicte Aboensis ecclesie visitacionem & dicti festi venerationem, ad salutem animarum & profectum milititer excitetur, Nos de omnipotentis Dei misericordia, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate suffulsi, beatorumque Henrici & Erici martirum meritis confisi, omnibus vere penitentibus & confessis, qui dictam Aboensem ecclesiam in predicto febo reliquiarum & festis beatorum Henrici & Eskilli & Botvidi Martirum, Sigfredi & Davidis confessorum, Elene & Brigitte viduarum, regni Svecie Patronorum, visitaverint, nec non & illis qui ibidem dominicalibus processionibus per civitatem, sive post completorium cotidianis antiphoniarum stationibus interfuerint; & qui infra scripta sacra loca, ecclesias videlicet beate Katharine singulis secundis feriis, beati Henrici Cathedralem sub terciis feriis, Domum hospitalem singulis quartis feriis, Domum sancti Spiritus singulis quintis feriis, Claustrum fratrum predicatorum singulis sextis feriis, ac ecclesiam beate Marie in Ranthamaki singulis sabbatis suis, videlicet ordinariis stationalibus diebus, causa devotionis, peregrinationis seu oracionis accesserint, quociens premissa vel aliquid premissorum fecerint, tocens XL dies indulgenciarum de intuentis eis penitentiis in Domino misericorditer [in Domino] relaxamus. Datum Abo anno Domini MCCCXC sexto, die beati Clementis Pape & martiris (d. 23 Novemb.), nostro sub sigillo." Regist. Eccles. Ab. Fol. 70. Campum sane haud angustum, Episcopus, Fennorum devotioni, vel potius superstitioni aperuit; cui indulgendo, satis jam occupationis, five sanctae desidiae, sibi constituere licuit. Ceterum, vix nisi unum Aboe fuisse Claustrum, (fratrum scil. Predicorum), sed duas jam, (præter Ecclesiam Cathedram) alias ædes sacras, Domum nempe Hospitalem & Domum Sancti Spiritus, ex his literis discimus. Ipsum Episcopi nostri institutum, ab Henrico Archiepiscopo, literis datis Nytopiæ, die beatorum Cosmæ & Damiani martirum (d. 27 Sept.) ejusdem anni datis, -confirmatum fuisse, exemplum earundem in Reg. Eccles. Ab. l. c. reperiendum docet; aut igitur in nota temporis error inest, aut post impetratam demum ab Archiepiscopo consilii sui confirmationem, noster suas vulgavit literas?

(355) Initium tantum hujus dignitatis atque officii instituendi, sive Capitulo Aboensi perfectam quasi dandi formam, Ep. Beronem fe-

In negotiis ad rem publicam pertinentibus, suam omnino operam desiderari Episcopum nostrum non esse passum, va-riis docentur monumentis (356); gratiaque floruisse singulari Reginæ Regisque, qui cum sceptris tenebant Svi-gothica, non dubium demonstrat liberalitatis regiae, quo ornatus fuit, documentum (357). Neque Ecclesiæ suæ negle-

cisse, (cui instituto, a primo auctore tenuiter dotato ampli deinde redditus accesserunt), ex literis successoris sui Episc. Magni confirmatoriis, infra apparet. RHYZELIUS, qui Beronem muneri huic sufficientes dedisse redditus, temere asserit, ipsam institutionem a. 1389 fuisse fa-ctam (Messenii fultus auctoritate) dicit. Primus Archidiaconus, Ma-gister Henricus Magni, prædium suum Norrmark (Parocciæ Ulfby) mensæ Archidiaconi a. 1402 donavit; ac antea iam, Lucia Jacobi a. 1398 in eundem usum prædium suum Pyhå (Parocciæ Haliko) liberali-ter consecraverat. De reliquis commodis huic instituto concessis, po-sita commemorabimus.

(356) Episcopum nostrum subscriptissime a. 1396 *Decreto Comitiale Nycopensi* (de quo cfr. LAGERBRING l. c. C. 9, §. 28 sqq.), constat. Præsentem etiam in Comitiis Wadstenensis a. 1400 fuisse, idem observat Histo-ricus, (fide nixus *Diarii Wadstenensis*, p. 21) l. c. T. IV, C. I, §. 4, p. 8; neque suam nosfer operam desiderari passus fuit in pace a. 1308 Helsingburgi inter Reginam Margaretam, & Magistrum Ordinis Teu-tonici, (qua hic juri suo in Gotlandiam, accepta pecunia, renunciavit) concludenda; LAGERBRING l. c. §. 5, p. 14.

(357) Literas sequentes exhibet *Registr. Eccles. Ab.* "Jak Abram Brodherson, Riddare, Höntzman pa Abo, helfar idher alla som i Masko sokn ok i Pyke byggja ok boo, thet som Konungxdomen ther uti thilhorer, kårlika met Gud. Witha skulin J, at myn Här Ko-nungh Erik ok myn Fru Drötningh Margareta haffva unt ok lånt åt likom fadher byscop Byorn Masko sokn och Pyke, met allan Ko-mungelik råth; for thj bidher iach idher os byudher, ath j varen ho-mmum höroghe ok lydoghe, at ingen här esther skule svara om skat eller andra stykke, uden myn här bispot Byorn ok hans åmbetzneem, thom han tuertil sather; ther mädrer befeller jak idher Gud. Scrit-

neglexit commoda hinc quædam comparare (358); de
cujus

„optum Abo anno Domini MCCC nono (leg. MCCCC nono a. 1399?)
„Sabato proximo post epyphaniam Domini, meo sub Sigillo.” Fol.
105. Quamdiu autem hoc uti beneficio, Episcopo nostro licuerit, de-
finire haud valemus.

(358) Episcopi nostri diligentia, non sine verisimilitudine, adseri-
bit RHYZELIUS, quod *Missa Auroræ* (quam *Sanctum Auroræ* vocat),
in Ecclesia Aboënsi instituta a Regina *Margareta* fuerit; quam tantos
in hunc finem dedisse, addit, redditus, ut sacerdos missam dicens susten-
tari inde posset, *Capellam Auroræ* ab Episcopo nostro fuisse ædifica-
tam SPEGELIUS narrat, totius rei ille quidem ignarus; neque enim
altare peculiare, multo minus capellam novam, hujus missæ celebrandæ
causa condere opus fuit. Donabat vero *Regina* (conjunctione cum Re-
ge *Erico*, Pomerano) Ecclesiæ Aboënsi CCC marcas (vel libras) argen-
ti puri (Xddige marker), sive marcas Svecicas in Finlandia tum usu vul-
gares 1800, hac conditione, ut in eadem Ecclesia Missa quotidie, (in
honorem Dei, Mariæ virginis & S. Henrici) pro animis parentum a-
vicorumque suorum, diceretur. Loco porro numerata pecunia, op-
pignorabant Ecclesiæ parœciam *Pikis* cum omni jure Regio, donec ex
eius parœcia redditibus Ecclesia dictam summam pecunia confeccisset;
quo factò coronæ mox restitui debebat. Si igitur anno jam 1409,
eadem parœcia Episcopo in feudum fuit data, ut supra vidimus;
Ecclesiæ Aboënsi interim satisfactum esse, credere oportet. Ista vero
pecunia Episcopum *Magnum*, *Beronis* nostri successorem, deinde usum
fuisse ad Jus Patronatus Fratrum *Padisenium* in ecclesiæ Borgo, *Perno*
& *Sibbo* ab iisdem redimendum, annotatio docet, ipsis literis Regis Regi-
næque fundationis in *Registro Aboënsi* præmissa, hujus formulæ: *Litte-
ra fundacionis Missæ Aurora in ecclesia Aboensi per Dominum Ericum
regem, qui ad id opus pium contulit III:c marcas argenti puri, “qui-
bus redimebatur ius patronatus ad Borga, Perna & Sibba.”* Unde
intelligitur, eur in meritis *Magni* Episc. celebrandis auctor noster (p.
21) scribat: „Jus Patronatus quod habebant Fratres Monasterii Padensis
„in Livonia ad ecclesiæ Borgo, Sibbo & Perno, per ipsius industrias
„obtinent Aboënses. Ex earundem etiam ecclesiæ censibus prima
„Missæ, quæ quotidie in Aurora in Ecclesia Aboënsi dicitur, perpetuata
„est.” Seilicet subrogatus fuit ad hunc usum census istarum parœcia-

cujus juribus tuendis, auctoritate amplificanda, ac dignitate asserenda, antecessorum suorum exemplo, etiam alias fuisse sollicitum, laudatoribus suis non ægre credimus (359).

F f f

qq)

rum, loco fructus ex pecunia a Regibus donata redeuntis, quam ad jus illud Patronatus redimendum Episcopus impenderat. Ips's literas Regias Fol. 91 in *Registro Eccles. Ab.* reperiundas, quod easdem in *Novellis Ab.* (Tidn. utg. af et Sällskap i Åbo) a. 1785, № 21, p. 162 sq.) typis describendas curavimus, hic non repetimus. Ex quibus omnibus patet, quam falso inter laudes Beronis nostri canat MESSENIUS (*Chron. Rhythm. Finl.* p. 33). "Denna Bispg ock tillika dref, At men stor Messa hållen blef i dagningen, och där til gaf Nog gods una dan sin stol och staf, Guds namn til åra, i den acht Hon ewigt skall hållas wid macht." Nihil enim Episcopum ex suo contulisse, Regibusque eam laudem totam deberi, apertum est. Quomodo MESSENII auctoritate inductus, (qui in hujus Episcopi laudibus valde liberalis est), RHYZELIUS falso Archidiaconatum quoque a Berone nostro sufficientibus fuisse redditibus ornatum dixerit, jam vidimus; ita autem l. c. ille: Af honom (Berone) Arkidiæknens fass Stiftes i Åbo; ränta all Gaf ock därtill. Ne ordo beneficiorum, Ecclesiæ Cathedrali, Berone nostro sedente Episcopo collatorum interruumperetur, hanc donationem hoc loco commemorandam esse duximus; quamvis auctor non nisi infra, ad finem vitæ Episcopi, ejus injecerit mentionem.

Aliud porro Rex Ericus benignitatis sue in Ecclesiam Aboensem præbuit documentum, cum non modo Privilegia Capituli (vel Ecclesie?) Aboensis a. 1400 confirmaret, literis datis Helsingburgi feria proxima Domin. Reminiscere (vid. VON DALIN *Sv. Rikess Hist.* 2 Del. C. 15, §. 12, p. 604, & inde LAGERBRING l. c. IV D. C. I. §. 8 p. 20), sed etiam a. 1404 prædiis aliquot, ad Altare S. Laurentii pertinenibus (Haritu, Pisu, Vilikylå & Hamaro) immunitatem a tributis & oneribus publicis (Frulse-Frihet) concederet: quod literæ sue testantur in *Registro Eccles. Ab.* Fol. 249 servatae datæ in Castro Örebro, in profecto b. Georgii Martiris.

(359) Documenta passim attulimus. Quibus addere placet, quod Fratribus Padisensibus (esr, supra p. 306-311) noster quoque jus Pa-

qq). De hoc Cœnobio in *Corois*, quid existimari
debeat, dubii admodum hæremus. MESSENIUS, qui in
Chron.

---

tronatus in Ecclesiæ *Borgo*, *Perno* & *Sibbo*, ut sedi suæ injurium, adimere voluisse, videtur. Comparaverant quidem sibi Padisenses Regum *Erici*, *Magni* filii, *Alberti* & *Erici* Pomerani confirmationem donationis a R. *Magno* *Erici* factæ; sed renovaverant Episcopi etiam Aboënses, *Johaunes II* & *III*, suam postulationem, quorum vestigiis *Beronem* quoque institisse, verisimile est, sed placari tamen sese sivisse: unde *Literis Confraternitatis liberalissimis Padisenses* cum eum, tum Capitulum suum, auxerunt (datis *Padis a. D:ni 1408 in profecto corporis Christi*) quæ comparent in *Reg. Eccles. Ab.* Fol. 79. De tota autem hac lite cfr. quæ diximus in *Nou. Ab.* (Tidu. utq. qf et *Sallstap i Åbo*) 1785, Vih. p. 94 --- 111, ac in primis, quantum ad hunc locum pertinet, p. 106, 107, 108. Literæ judiciales, jus Episcopi (ad quem *Molendinum in Halis* prope urbem pertinuit) contra rusticos parœciae *Lundo* confirmantes, qui novis ædificandis molibus illum piscaturæ in superioribus amnis Aboënsis partibus nocuisse, questi fuerant, legi possunt in *Novell. Ab.* (Åbo uja Tidu.) 1789 N:o 40; cum quibus cfr. aliae antiquiores, ib. N:o 38 reperiundæ. Anno 1468 *Molendinum b. Henrici in Halis* (utrum idem, an aliud, nescio) ad fratres *Monaſterii S. Olai* pertinuisse, ex sententia judiciali *Stenonis Henrici*, *Judicis Territorialis*, patet, quæ in *Registro Eccles. Ab.* Fol. 92 comparet. Ac cum inter literas Episc. *Beronis* super sit *Forma collacionis perpetui Vicarii in Rusko & Reso* (quas ecclesiæ ad præbendam Archipræpositi, pertinuisse, constat; cfr. supra p. 253 sq. not. 150), eandem hoc loco subiungere placet: "Bero, Divina Providencia Episcopus Aboensis, dilecto filio, D:no Nicolao Hinzichini, Ecclesiæ Rusko & Reso vicario perpetuo, paternam in Domino charitatem. Ex quo D:rus *Johannes*, Prepositus Ecclesie nostre Aboensis, de officio suo vario ecclesiastico labore occupatus, ecclesiæ suis Rusko & Reso predictis, corpori prebende sue annexis, in requisitis officiis non poterit commode intende re, Nos de tua ydoneitate confidentes, quod suis ecclesiæ in parochiis predictis, velut in villa, valeas proſtiliter (?) preeſte & prodeſſe, tibi curam & amministracionem, tam in spiritualibus quam temporalibus, predictarum ecclesiæ per presentes committimus sub eodem, mandantes parochianis ibidem, ut tibi, tamquam animarum suarum curato, de singulis iuribus parochialibus fideliter respondeant, & nul-

Chron. Episcoporum, auctoris nostri ductus auctoritate,
virginum Corosense monasterium a Berone fundatum fuisse
scriplerat, anno licet foundationis non indicato (quem ta-
men *Scond.* T. XV p. 69 eundem ac Auctōr nōst̄r pro-
dit); alibi annum huic instituto 1393 assignat, atque Mo-
nasterii contra Nadendalenſis prima initia, in villa *Karakylē* (*Korinkylā*) Paroeciae *Mas̄ko* posita, ad a. 1400 re-
fert (360); unde Nobilissimo LAGERBRING occasio enata
F f f 2 fuit

„li alteri quoq̄is modo; attamen una curia sua propria, videlicet *Up-
pala* ḡt, ab omni onere exempta, & in parochia Rusko omnium fe-
mīnum decimis, & in parochia Reso in iure Finnonico dimidietate
decimarum in semipibus, & dimidietate Matskoth, Domino Preposito
racione annualis pensionis, prout inter ipsum & tuam caritatem, no-
bis dilectum Capitulum nostrum fideliter distinuit. Datum Abo, cra-
stino translacionis beati Henrici, anno 1389, nostro sub Sigillo.”
Ibid. Fol. 259.

(360) In *Chron. Rhytym. Finl.* p. 33 habet: Han sammalund Upbyg-
de efter någon stund Et Jungfrukloster Korois het (1393), hvilket han val
hegðsua lät. Neque aliter *Scond.* T. X p. 17: Circa MCCCXCIII Coe-
nobium in Finlandia virginum Korosense, a Praesule Birgero fuit adi-
ficatum. Postea vero, p. 18, dicit: Circa MCD Monasterium Ordinis
Brigittini Nadendalenſe in villa Karachyle, parochiae Mascho, primum
conditur. Quæ cum nostri fide auctoris ita conciliare RHYZELIUS in-
stituit, ut doceret: gr 1393 hafwer han (Ep. Bero) icke longt ifra
Åbo anlagt och år 1400 fullbordat Coris - eller Kors - Kloster åt
Jungfruer efter Nunnor; ingenio suo, pro more, temere indulgens. Ac
ut *Messenii* auctoritati nil decederet, addit, anno eodem 1400, Epi-
scopi nostri opera Nadendalenſe quoque Monasterium in Karakylē fu-
isse conditum. VASTOVIVS in *Notit. Monasterior.* (*Viti suæ Aquil.*
adjecta) Korsense in Alandia Virg. a Berone Balk episcopo fund, anno
1400 significat; quem illud in Kōkar (paroeciae Föglö) spectasse appa-
ret, cuius adhuc rudera supersunt, quodque etiam Kors - Kloster, Coe-
nobium S. Crucis, appellatum fuisse, autumant, (vid. RHYZELIUS, Mo-
nasteriol. Sviog. L. VIII, C. V, p. 306): sed hoc fratum vel Mo-
nachorum, non virginum fuisse, idem contendit (l, c, C, IV), ac juxta

fuit conjiciendi, *Korosense* illud cœnobium idem fortassis habendum ac *Nadendalense*, in *Karakylä* primo construtum (361)? Spissis tenebris cum omnia fere quæ Monasteria spectant Fennica, obiecta jaceant (362); mirandum non est, *Corosensis* quoque hujus cognitione lucidiore nos destitui.

(r *).

prædium *Korois*, prope Aboam, mensæ Episcopali ut olim, ita hodie que subiectum, rudera Cœnobii adhuc videri narrat. Et appellationis ratio, & fama popularis de Cœnobia virginum ibi olim florente, illorum igitur favere conjecturæ videntur qui ibidem illud exstruxisse Episcopum nostrum existimant, atque hoc locum *Juusteni* trahunt. Sed fatemur, rem nobis indubiam minime videri. Rudera superstitia, potius ædium Episcopaliū, in illa olim villa exstructarum, quam Cœnobii esse, credas? Nec scio, an Claustrum *Virginum* Curiæ Episcopali adjungere, decori leges permisissent? Nulla cæterum hujus Monasterii (cujus ab Episcopo nostro conditi neque Fragm. Palmkoldianum meminit) in monumentis nostris, quæ quidem mihi innotuerunt, exstat memoria. De Cœnobii autem Nadendalenſis initiosis, infra diligenter disputabitur.

(361) *Sw. R. Hist. III. D. XI. C. XI* §. p. 843. *Han* (Ep. *Bero*) har oft sifstat et Nunne-Kloster i *Korois*, som han hånda warit børjan til det mer bekanta Klostret i *Nådendal*.

(362) Quæ de Coenobio *Virginum Aboensi* narrat RHYZELIUS, Monasteriol. Sviog. L. VIII C. I, ita manca sunt, ita parum digesta, ut quid veri certique iis insit, existimare nequeas; præsertim cum neque verba monumentorum quæ laudat, neque fontes assertorum suorum plerorumque, indicet. De *Franciscanorum Monasteriis Raumoensi & Wiburgensi*, paucissima scimus: de illo in *Kökars* vix quidquam aliud, quam quod seculo XV extiterit; nec de *Dominicanorum Wiburgensi* multo plura tenemus. Cfr, RHYZELIUS I, c. C. 3, 5 & 6. *Nadendalense* paullo faventiore usum fuit fortuna. Parcissima omnino sit Monasteriorum in monumentis quæ conservat *Registrum Eccles. Aboensis*, mentio; pauca tamen illa quæ de iidem nobis innotuerunt, suis locis adferemus,

(r*) *Piratæ*, a quibus maxima damna Ecclesiam Aboensem fuisse passam Auctor queritur, sine dubio famosi illi fuerunt *Vitaliani*; de quorum cum origine, tum vi & deprædationibus consuli potest LAGERBRING l. c. C. 9, §. 19, 20, 23. Aboam ipsam adortos fuisse, atque Ecclesiam Cathedralem spoliasse, vix credas? Sed littora infestasse, atque incolas partium maritimarum graviter vexasse, verisimile est.

rr) Belli Ruthenici (Russici) quod Episcoporum *Johannis Westphal* & *Beronis* temporibus Finlandiam afflixit, exigua admodum supereft notitia: cfr. LAGERBRING l. c. C. XI, §. 1; qui recte judicat, pacem cum his barbaris initam, parum fidam fuisse, miserosque nostros majores incursionibus illorum improvisis subinde afflitos. Sed majori mole bellum hoc tempore iis ingruisse, existimes. De pace quidem, quam R. *Magnus*, post infelicem suam expeditionem Russicam, fecisse vulgo dicitur, parum nos scire, fassi supra fuimus (p. 301, not. 223); sed inducias tamen certi atque definiti temporis postea fuisse inter Svecos Russosque pactas (licet neque tempus factarum, neque conditiones, cognoscamus), quæ circa a. 1374 in exitu essent, ex literis iisdem discimus Drotzeti *B. Jonsen* ad Archiepisc. *Birgerum*, quarum jam supra usi subsidio fuimus (p. 374, not. 334), in quibus scribit: "Item kan jak ingomlundom formogha at komma til Idhe Roer innan butnin som I mik scrifvin, thy at jak nu genast far til Viborgh a mothe Rytzomen, at dagtinga med them, som I wål witin at fridh utgaar nu om pingildagha mällom riket innan Sverike of them (363). Verum successu optato prudens Drotzeti

F f f 3

con-

---

(363) *Skrifter och handlingar til uplysn. i Svenska Kyrko och Reform. Historien*, 2 D, p. 352. Orthographiam veterem, in trans-

consilium, inducias cum hostibus olim factas renovandi, caruisse videtur; quoniam quadriennio post opem Bullæ cruciatæ Pontificis *Urbani VI* sibi comparare, ad furorem Russorum compescendum, necesarium nostri iudicabant: quæ, liberali peccatorum venia oblata, ad bellum sacrum contra *infideles & schismaticos* adversarios gerendum, Sveciæ cives excitati sunt. Bullam in *Actis Literariis Sveciæ* a. 1724 typis licet expressam legere (364); quæ Russorum immanitatem talem describit, quem Fenni saepe experti sunt (365). Quid autem adjumenti, e benigno hoc Papæ favore majores nostri percepérint, plane ignoramus: parum credas profuisse. Annotatio certe vetus, a PALMSKÖLDIO descripta, (*Actor. Vol. Carelen*, p. 323), ipsam urbem Wiburgensem ab hostibus fuisse spoliatam, docet (366).

ss) De

missio ad Reverendiss. Editorem exemplari non diligentissime fuisse observatam, animadvertere licet. Datas Drotzeti literas a. 174 fuisse, inde patet, quod hoc anno Archiepiscopus *Birgerus* iter suum Norrlandicum suscepit (vid. PERINGSKÖLDII *Monum. Upland.* T. I p. 3); nec facile credas, cum illud postea repetiisse, aut eandem litem cum Episcopo *Aboënsi* renovasse.

(364) P. 593 sqq. Quod non succurrisse D:no LAGERBRING videtur, qui diligenter Bullam eandem recenset, l. c. C. XI, §. 1; cfr. etiam A CELSE *Apparat. ad Hist. Sveo-Goth. Sect. I*, p. 140, n. 5; Exemplum ejusdem in *Registro quoque Eccles. Ab.* habetur, Fol. 61.

(365) "Sane nuper ad nostrum, non sine mentis turbatione, per-
"venit auditum, quod Regnum Sveciæ a Rutenis infidelibus & schisma-
"ticis eidem vicinis sàpius impugnetur & Christianorum sanguis ibidem
"effunditur, ac in opprobrium fidei catholice per ipsos Rutenos, ca-
"des, rapinæ & incendia ecclesiarum, matronarum stupra & defloratio-
"nes virginum perpetrantur." Etc.

(366) År 1411 stämde Ryssen Viborg uppå Wärstu dag i festan. Mi-
"gium sane est, de re tanta ne verbum quidem apud *Historicos nostros*

ss) De hac missa, partim supra (p. 404, not. 358)
quædam diximus, partim infra, ad vitam Episcopi *Magni*
Tavast dicemus. Nomen paroeciae, cuius teditus omnes (re-
gii sc. juris), Regina *Margareta* (& Rex *Ericus*) missæ
hujus sustentandæ caussa Ecclesiæ Aboensi (quoad tempus)
concedebarant, non *Lycke*, quomodo mendose legitur a-
pud D:ni NETTELBLADT (*Schw. Bibl.* i St. p. 71), sed
Pijcke (*s. Piickis*) esse, supra iam (p. 17), præunte &
Codice *Chronici Juveniani* egregio quod possidet Bibliotheca nostra Academica, & *Fragm. Palmeskoldiano*, mo-
nuimus: quod itaque sic corrupte scriptum etiam apud Dn. LA-
GERBRING (*Sv. R. H. 4 D. 6 C. 27 §*, p. 332) corrigi
hinc debet, æque ac nomen Episcopi nostri gentilitium,
quod novo sphalmate foedatum (*Ball pro Balk*) eodem
loco habetur.

Statum Ecclesiæ Fennicæ, quatuor Episcopis b. *Hem-*
mingi successoribus proximis (*Henrico*, *Johanne II & III*,
atque *Berone*) eam administrantibus, multo & valentio-
rem & florentiorem fuisse factum, ex iis quæ attulimus,
satis apparet. Numerus templorum & sacerdotum passim
crevit (367); dignitatum ecclesiasticarum ordo nihil fere
desiderari passus est (368); quæque plura ejusdem gene-
ris

---

occurrere. Videtur illorum, ut Regis qui tria illo tempore sceptra
septentrionis geslit, cura ad bellum Holsaticum & res australium Mo-
narchia partium, tota fuisse conversa, remotis his terris interim ne-
glectis.

(367) Sic nova paroeciarum nomina, hoc temporis intervallo, in
Reg. Eccl. Ab. occurunt *Rusko* 1389, *Tl̄sesala* (Tössala) 1386, *Såky-*
lä, *Kiula* & *Tl̄lä* 1392, *Wirilax* in Carelia 1370, paroecia *S. Martini* (*Nybygd*) 1409, &c.

ris ei accessisse supra demonstravimus. Gentilismi itaque fedes, angustiores sensim factæ, nonnisi in remotissimis Tavastiax, Ostrobotniax & Savolaxiax partibus, nec illæ quietæ, jam habebantur.

Arcium & Præfecturarum eadem, ac proxime superiori ætate, ratio mansit; nisi quod arx Raseburgensis super exstructa, *Advocacie Wiburgensi* dividenda occasio nem brevi dedit (369). *Judici Provinciali* (Lagman) uni

(368) Præter *Canonicos*, quorum multa occurrunt nomina, *Præpositos Aboenses* hos fuisse reperimus: a. 1370 *Johannem* (Westphal, postea Episcopali auctum dignitate? vid. supra p. 351, not. 298); a. 1379 *Wimandum* (supra p. 384, not.); a. 1385 & 1389 *Johannem*, qui in superioris illius anni literis vocatur *Hannus* (vel *Hannes*) *Fruunisson* (vid. *Lidn.* utg. af et *Sällskap i Åbo* 1785 *Vih.* p. 76 cfr. supra p. 391 not. 351); a. 1398 & 1405 *Dn. Gerlag* (*Reg. Eccles. Ab.* Fol. 261). *Archidiaconatus* officio præfuit, post *Henricum Magni* (vid. supra p. 403, not. 355; quem *Henricus Bidz*, armiger, avunculum suum appellat, literis datis Abo 1420, *Reg. Eccles. Ab.* Fol. 272), *Magnus Olai Tavast* (Episcopali postea sedi admotus) ut mox disceimus.

(369) *Gubernatorum*, *Præfectorum* & *Advocatorum* seriem, (qualem colligere licuit) qui Arcibus provinciisque Fennicis his temporibus præfuerunt, dedimus alio loco (*Lidn.* utg. af et *Sällst.* i Åbo, a. 1785, *Vih.* p. 187-190, p. 219, p. 229-232): quibus pauca nunc addimus. De *Nicolao Lydechini* suaque familia, infra ex instituto dicemus. De *Abrahamo Broderson* cfr. *LAGERBRING* D. III, p. 761 & D. IV, p. 52 sqq. &c. *Hennichinum Dume* (de quo supra p. 379 not. 335) cognatum fuisse illi *Bertholdo Dume* conjicimus, cuius meminit *LAGERBRING* I.c. III D. p. 839; sive cæteruni Svecicæ sive Germanicæ illi fuerint prosapiaz. De *Carolo Ulfonis* (cfr. supra p. 392, not. 352) vid. idem *Historicus noster* III D. p. 785 & 797 sqq. *Ingemund Jonsfon Wase* (de quo I. c. *Vih.* p. 210) in litteris a. 1381 & 1386 in *Reg. Eccles. Ab.* reperiundis, (Fol. 223,) audit *Ingemund Jonsfon Soghdhe* i Åland.